

آشنایی با ایمان کلیسا ۱/۱۰

مأموریت کلیسا

«عیسا به شاگردانش گفت: «چنان که پدر مرا فرستاد، من نیز شما را می فرستم». و چون این را گفت، دمید و به ایشان گفت: «روح القدس را بپایید» (یوحنا ۲۰: ۲۱-۲۲).

مأموریت ارتباط دارد با خدایی که کسی یا کسانی را می فرستد. تقریباً تمام مذاهب مأموریتی هستند و تلاش می کنند تعداد اعضایشان را زیاد کنند. متأسفانه، این موضوع اغلب باعث جنگ شده است.

در این جا باید کلمات مختلف را تشخیص دهیم.

ماموریت: خدا اشخاصی را انتخاب می کند که او را عمیق تر شناخته و نور او را منعکس کنند.

رسول: کسی است که خودش را معرفی می کند به عنوان فرستاده شده از طرف خدا یا به عنوان نبی یا حکیم یا... و نشانه هایی یا معجزاتی می دهد که مردم به پیامش ایمان آورند.

بشارت: عمل کسی است که ایمان دارد از طرف خدا پیامی را به مردم باید بدهد.

شهادت: عمل کسی است که نه فقط با گفتار بلکه با رفتارشان آن صمیمیت که خدا خواست به او بدهد نشان داده و نور او را پخش کند.

تبلیغ: عمل افراطی و غلط از طرف شخصی که از وسایل انسانی یا احتیاجات دنیوی دیگران استفاده می کند تا عقیده خود را منتقل ساخته و اشخاص را به سوی خود جذب کند.

ترویج: عمل کسانی است که کوشش می کنند با پخش کردن رایگان وسایل و یا حتی شستشوی مغزی یا با زور، اشخاصی را مجبور کنند تا تسلیم عقیده آنان شوند.

در نتیجه روشن است این دو نکته آخر بر ضد رفتار عیسا و رسولان و موافق با تعلیم کلیسا نیست. طبعاً این دو روش سرچشمه و باعث جنگ دینی می شود.

امروزه، مؤمنان و خصوصاً مسیحیان، بیشتر و بیشتر فکر می کنند که مأموریت باید به همراه احترام زیاد به مذاهب دیگر انجام شود.

آن چه بعضی ها می گویند . . .

* در هر دینی بشارت دادن خطرناک است چون آزادی مردم را محترم نمی شمارد. و این در قرن بیستم قابل قبول نیست.

* عیسا گفت: «فرستاده نشده ام، مگر به جهت گوسفندان گمشده ی خاندان اسرائیل» (متی ۱۵: ۲۴).

پس چرا کلیسا سعی می کند در تمام کشورها مستقر شود؟

* تاکتیک یا شیوه ی تدبیر کلیسا است تا از مذهب های دیگر، مؤمنانشان را بگیرد و تسلط خود را تحکیم کند.

* مأموریت کلیسا در رابطه با استعمار است و باید با استعمار از بین برود.

* بیشترین ایثارگر هستند و به همه ی کسانی که مشکل دارند، کمک می کنند.

روز ۲۷ اکتبر سال ۱۹۸۶، در شهر آسینز ایتالیا، پاپ ژان - پل دوم، ۱۳۰ تن از مسئولان تمام مذاهب جهان را دعوت کرد تا گردهم آیند و برای صلح نبایش کنند و روزه بگیرند. پاپ گفت: «گفتگو با مذاهب دیگر، برای کلیسا اساسی است».

آن چه مسیحیان می گویند . . .

۱- مأموریت، جزئی از زندگی مسیحی است.

کسی که عشق و محبت دارد، نمی تواند ساکت بماند. کسی که ایمان دارد، نمی تواند ایمانش را پنهان کند: از آن متحول می شود و با آن می درخشد و گویا جذب می شود به خدا که زندگی اوست شهادت دهد. پولس می گوید: «هر گاه بشارت دهم، مرا فخر نیست چون که مرا ضرورت افتاده است» (اول قرنتیان ۹: ۱۶). شاگردان به کسانی که آن ها را از سخن گفتن درباره ی عیسا منع می کنند، می گویند: «ما را امکان آن نیست که آن چه دیده و شنیده ایم، نگوییم» (اعمال ۴: ۲۰).

۲- مأموریت بشارتی است که در خدا منشاء دارد.

همان طور که آتش خود به خود نور و گرمایش را منتشر می کند، خدا نیز چون محبت است به هر که می خواهد او را بپذیرد، متجلی می شود.

* در عهد عتیق، خدا خود را به قومی در طول تجربیات تاریخی می شناساند و با او عهد می بندد. ولی به واسطه ی این قوم، همه را مخاطب قرار می دهد تا در زندگی او سهیم شوند.

* در عهد جدید، عیسا خود را فرستاده ی خدا، که او را پدر می نامد، معرفی می کند: «پدر من هنوز کار می کند، من نیز کار می کنم [...]». پسر از خود کاری نمی تواند کرد [...]، زیرا در پی انجام خواست خود نیستم، بلکه انجام خواست فرستنده ی خود را خواهانم.» (یوحنا ۵: ۱۷-۳۰).

* این مأموریتی است که عیسا به شاگردانش می سپارد: «همان گونه که پدر مرا فرستاد، من نیز شما را می فرستم» (یوحنا ۲۰: ۲۱).

از این پس، به واسطه آن هاست که در طول قرن ها و در هر یک از قاره ها، عیسا، کار نجات خود را ادامه می دهد. مأموریت هر مسیحی، مأموریت عیسا را تداوم می بخشد. و به واسطه ی روح القدس است که آن را اجرا می کند: «چون روح القدس بر شما می آید، قوت خواهید یافت و شاهدان من خواهید بود، در اورشلیم [...] تا اقصای جهان» (اعمال ۱: ۸).

روح القدس، بدین ترتیب، استاد درونی و عامل اصلی مأموریت کلیسا است.

۳- مأموریت وظیفه ی اصلی کلیسا است.

* عیسا به یازده شاگرد، مسئولان آینده ی کلیسا مأموریت می دهد: «پس رفته همه ی امت ها را شاگرد سازید» (متی ۲۸: ۱۹). کلیسا، کاری به جز انجام دادن این مأموریت ندارد.

* پیروی از عیسا، اولین وظیفه ی کلیسا، تقسیم شادی ها و رنج ها و نگرانی ها و امیدهای انسان های معاصرش است. هر مسیحی باید راه خود را پیدا کند که با عطایای خاص روح القدس و در محیط زندگی خود بتواند در برادر بودن و همدرد بودن، در مبارزه کردن جهت عدالت و صلح گام بردارد، و بدین طریق به این که خدای همه ی انسان ها را محبت می کند، شهادت دهد.

* دومین وظیفه ی کلیسا، اعلام کلام است یعنی بیان این که همه ی دوران های زندگی، از رستخیز مسیح سرچشمه می گیرند، یعنی آن اتفاق واحد که تمام معنای تاریخ را عوض کرده است، مأموریت در این شهادت خلاصه می شود که عیسای ناصری بر روی صلیب کشته شد و خدا، صبح عید گذر، او را برخیزانید. او زنده است، «هر روزه تا انقضای عالم، همراه ما می باشد» (متی ۲۸: ۲۰). پس این مژده را باید به همه اعلام کرد تا همه بتوانند در مسیح تولد نوینی یافته و در او تجلی یابند.

* وظیفه ی سوم کلیسا، تشکر از خداست، برای موهبت زندگی نوینی که از رستخیز مسیح شروع شده است. تشکر برای امید که به همه عرضه شده است و برای آرامشی جهانگیر که در راه است. هر مسیحی باید این ستایش را به خدا عرضه

کند. «بدن های خود را قربانی زنده مقدس و پسندیده خدا بگذارید که عبادت روحانی شماست.» (رومیان ۱:۱۲).

۴- مأموریت مربوط به همه ی انسان هاست.

حق هر کس است که این بشارت را بشنود چون برای تمام بشریت است که خدا، این زندگی نوین را عرضه می کند. «زیرا که این وعده است برای شما و فرزندان شما و همه آن هایی که دوراند، یعنی هر که خداوند خدای ما، او را بخواند» (اعمال ۲:۳۹).

به همین دلیل، مژده ی عیسا باید به همه و به خصوص به بیچارگان اعلام شود چون این حق همه است و مسیحیان نیز حق و وظیفه دارند به انجیل شهادت دهند.

برای این که این ماموریت جهانی امکان پذیر شود هر کلیسای محلی وظیفه دارد که رفتار و نیایش و سنت خود را با تمدنی که به او واگذار شده است منطبق سازد. البته این کار در صمیمیت و مشارکت با کلیساهای محلی دیگر باید انجام شود.

آن چه مسیحیان در انجام آن می کوشند. . .

۱- آنها در زندگی انسان هامشارکت کنند.

بیش از بیست قرن پیش، مسیحیان دعوت شده اند تا در زندگی روزمره خود به آن هایی که احتیاج به محبت و حمایت دارند، مشارکت کنند. در هر دوران، ابتکارات جدیدی پیدا می شود.

* آن ها در تمام کشورها به مبتلایان جذام، ایدز، زندانیان، بی خانمان ها، درماندگان و جوانان درمانده، رسیدگی می کنند.

* آن ها در نهضت هایی برای پیشرفت و آزادی انسان، جهت عدالت و صلح شرکت می کنند و برضد گرسنگی، بی سوادی و جنگ در تمام شکل ها مبارزه می کنند.

* بدین ترتیب، آن ها شاهدان خدای محبت هستند.

۲- آن ها مژده ی نجات عیسا را اعلام می کنند.

بدین جهت، مسیحیان از کلام، نوشته و هر وسیله ی ارتباطی ممکن استفاده می کنند. از قرن ها پیش، برخی از مسیحیان، مرد یا زن، کشیش، راهب یا تعمیر یافته، برای مدتی یا برای همه ی عمر، در موسسه ها و اجتماعات، برای مأموریت کلیسا متعهد می شوند. بدین ترتیب، اجتماعات جدید مسیحی، در تمام دنیا شکل می گیرند. آن ها می خواهند، مژده ی نجات را در زبان و فرهنگ هر کس، اعلام کنند و با احترام گذاشتن به مذاهب دیگر، این عمل را انجام دهند.

۳- آن ها نیایش می کنند

برای اعلام مژده ی نجات باید دعا کرد و از روح القدس که «الهام بخش قطعی هر نوع تلاش برای اعلام مژده ی نجات است» (پاپ پل ششم)، کمک خواست. نیایش چنان لازم و پیوسته به مأموریت است که یک راهبه ی جوان به نام ترز اهل لیزیو که در سن ۲۴ سالگی، در دیرش وفات یافت، کلیسا او را حامی مأموریت خود نامید. همه ی مسیحیان باید مأموریت نیایش پرشور به نفع دنیا را انجام دهند.

بعضی از راهبان یا راهبه ها تمام زندگی شان را در دیر در سکوت و روزه برای همه به خصوص پذیرفتن تشنگان در روح سپاسگزاری، تعمق و استغاثه می کنند.

تعلیم رسمی کلیسا

نامه ی پاپ ژان پل دوم، درباره ی مأموریت کلیسا

«ما باید در خود، شوق رسولانه ی ابلاغ نور و شادی ایمان به دیگران را حفظ کنیم و باید این آرمان را به تمام قوم خدا آموزش دهیم. ما نمی توانیم روحی آرام داشته باشیم و فکر کنیم که میلیون ها برادر و خواهر ما که آن ها نیز با خون مسیح باز خرید شده اند، در غفلت نسبت به محبت خدا زندگی می کنند. برای هر مسیحی فرداً، و هم چنین برای کلیسا، انگیزه مأموریت باید در اولین هدف باشد، چون به سرنوشت ابدی انسان ها مربوط می شود و به نقشه رازگونه و رحمانی خدا پاسخ می دهد».

شاهد مسیحی، «برادر جهانی» است. او با خود، روح کلیسا را، گشاده بودنش را و توجهش به همه ی ملت ها و همه ی انسان ها را، به خصوص کوچکترها و فقیرترها را حمل می کند. با این عنوان، او از ورای مرزها، انقسامات و تبعیض ها به خاطر نژادها و اختلافات طبقاتی و ایدئولوژی می گذرد: او نشان محبت خدا در دنیا است، یعنی محبت بدون استثنا و بدون امتیاز». (مأموریت نجات دهنده شماره های ۸۶ و ۸۹).

کلام کتاب مقدس

عیسا به شاگردانش گفت: «تمامی قدرت در آسمان و زمین به من داده شده است. پس رفته، همه ی امت ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم پدر و پسر و روح القدس تعمید دهید و ایشان را تعلیم دهید که همه ی اموری را که به شما حکم کرده ام، حفظ کنند. اینک، من هر روزه تا انقضای عالم همراه شما می باشم» (متی ۲۸: ۱۸-۲۰).

برای مطالعه و تعمق بیشتر:

«رجوع شود به برگه های سری اول شماره ۱/۹ «کلیسا» و سری دوم شماره ۱/۶ «انجیل»، ۲/۶، «تعمید»، ۲/۱۰، «خدمت».

«راز کلیسا (نامه شبانی پاتریارک های کاتولیک شرق)».

«جائی که کلیسا هست همانجا نیز روح القدس وجود دارد و جائی که روح خدا هست، کلیسا نیز هم آنجا وجود دارد همراه با تمام فیض خدا.»

(ایرنئوس. اسقف شهر لیون. شهید در سال ۲۰۲ میلادی)